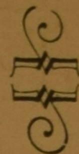
CONTACT

THE LEADING HOLLAND-CANADIAN MAGAZINE IN CANADA

2nd Year of Pub. | OCTOBER 1950 | No. 14

EET SMAKELIJK.....

Photo courtesy Chatham News

Burgemeester Jesse Sherman, Leamington. Ont., neemt de eerste bijt uit een grote ui (Spaansche soort) De jonge dame is zijn dauchter Myrna. Zij waren gast van het zoogenaamde "Uien Feest" te Leamington hetwelk ten doel heeft gedurende de week beginnende 23 October een enorme reclame te voeren door geheel Canada, om de bevolking er van te overtuigen dat uien een van de meest smaakvolle en gezondste tuinvruchten is. Er is namelijk dit jaar een overvloedige oogst, maar niet genoeg afzet. Op deze wijze tracht men voor dit product meer afzet te vinden, men gebruikt als slogan "Een zak in elke kelder" Dit "Uien Feest" gaat uit van de gezamelijke tuinders in Ontario

CONTACT

The Leading Holland-Canadian Magazine in Canada

Published Every Third Week of each Month.

Managing Editor:
MR. JOHN VANDER VLIET,
304 Dundas Street W., Trenton, Ontario

Contents
All matters for publication (except advertising) should be send to the office of the Managing Editor

Business Manager
MR. JOHN VELLINGA
P.O. Box 234, Chatham, Ontario

Subscriptions. and Advertising:
Send all subscriptions, renewals and advertising to our Business address P.O. Box 234, Chatham.

Printers:
THE MERCURY PRESS, CHATHAM, ONT.

Publisher:
Ch. Ref. Immigration Societies in Eastern Canada

Subscriptions $1.00 a year in advance

De bladeren vallen

J. Vander Vliet

Ik ken geen schoner kleuren
dan waar de herfst mee praalt,
als 't zonlicht nederdaalt
en dorpen en gehuchten
in gouden kleuren maalt.

Zo zong een Hollands dichter, maar de woorden zijn inderdaad toepasselijk op het Canadese landschap. De herfst is hier mooier dan de lente. Ik heb de schilders aan het werk gezien bij Forks of Credit, niet ver van Brampton, om de schoonheid van dat prachtige stukje natuur vast te leggen op het doek en ik heb in verwondering soms stil gestaan op een hoog punt in Higway 41 tussen Belleville en Renfrew om te genieten van de warme kleuren, de helle contrasten van de blaren. Andere landen hebben hun eigen bekoring, maar Canada heeft zijn prachtige herfsttinten.

Als na een matige regenval de nacht temperaturen dalen tot ongeveer 45 graden, en daaronder terwijl overdag de zon schijnt, dan begint dat wonderlijke proces in de takken en de blaren van onze bomen waarbij de geproduceerde suiker niet langer naar de wortels, maar naar de blaren gaat. Dit geeft die onbeschrijfelijke tinten vooral bij de eik en andere harde houtsoorten. Dat maakt in October het landschap tot een groot levend schilderij.

Even als alles op deze wereld duurt echter ook deze genieting kort. Een nacht regen, een flinke bries en de bladeren vallen. vallen verdord en verwelkt op de grond. De zomer is voorbij, de winter staat voor de deur. De kleurenrijkdom heeft afgedaan en het schoons van voorheen ligt vertrapt in het slijk. Opgaan - blinken en verzinken! Zo gaat het ook met ons. De natuur is een beeld van ons leven. Een voorbereiding, een korte werkperiode en dan de herfst en winter. Ieder overtuige zich van de grote belangrijkheid van ieder phase en make zijn plannen in verband met de werkelijkheid.

De blaren vallen. Het is een somber gezicht. Ze komen omlaag als sneeuwvlokken zo dicht van de maples bij het huis. En de bomen staan dan met naakte armen, beroofd van hun tooi. Er is alleen nog de herinnering aan wat eens was. Of is er ook reeds het begin van het nieuwe leven? Vang maar eens een zaadje op, dat zo rustig omlaag komt cirkelen aan de eenarmige vleugel en binnenin vind je reeds prachtig verpakt het begin van een nieuwe plant. Gods schepping is wonderlijk. Hij heeft het alles met wijsheid gemaakt. De aarde is vol van Zijne werken.

Ik zal u niet vergeten, O land, in 't stadsgewoel
Uw bruine heuvel keten, uw statig bos en zoel;
Uw weiden groen en grazig, uw kleurenrijke grond,
Uw uitzicht wijd, schoon wazig, in blijde morgenstond.

Mocht ik u weer aanschouwen en hulde uw Maker bien,
God zegene deez' landauwen ....
Vaarwel, tot wederzien!

FAR-AWAY-PASTURES

J. Vander Vliet

U kent het Engels spreekwoord, dat spreekt van weilanden in de verte die altijd groener lijken dan het land vlak bij. Sommige immigranten denken ook dikwijls dat het in andere streken veel beter is dan waar zij wonen. Zij horen van hoge lonen en denken al, dat zij daar maar enkele jaren behoeven te zijn om een eigen bedrijf te hebben.

Luister eens naar wat een Nederlandse immigrant schreef. die enige jaren in Californie is geweest "Het is hier haast uitgesloten om zelfstandig te worden. Koeien kosten alles inbegrepen 500 dollar per stuk. De huur van een dairy b.v. bedraagt van 200 tot 500 dollar per maand. We leven hier in een "high cost area". Land kost minstens 1000 dollar per acre, terwijl men alles irrigeren moet. Men moet minstens 60 koeien hebben om een bestaan te kunnen maken. Er zijn hier 2 categorien: sommigen hebben een broer of zuster, die hun verwanten aan de slag helpen, de anderen, waartoe wij behoren, moeten hun eigen paadje vegen."

Een Hollands spreekwoord zegt: "Verhuizen kost bedstroo". Laat ieder die verhuisplannen heeft het bovenstaande in overweging nemen. In deze provincie is nog veel te koop tegen redelijke prijzen, vermoedelijk wel in uw naaste omgeving. In een nieuwe omgeving moet weer een nieuw begin gemaakt worden en het duurt weer enige jaren voor een goede reputatie gevestigd is. En een goede naam is vaak evenveel waard als geld.

Richtlijnen

John Gritter

Verdere Orientatie Nodig.

Dat woord orientatie komt eigenlijk van orient, dat is: het oosten. Het wil zeggen: zich naar het oosten richten en de daarvan afhangende richtingen bepalen. De grondgedachte is dan: zich met iets op de hoogte stellen. Met die betekenis wordt het dan ook wel in ietwat breder en vrijer zin gebruikt in de zin van de toestand van iets nagaan, zich behoorlijk inlichten, nauwkeurig informatie inwinnen.

Ook onder ons immigranten volk is dit woord niet onbekend. Iemand zei, met het oog op Nederland voor de tweede wereldoorlog: "We waren geheel op Duitsland georienteerd." Een ander zei van een nieuw gezin, nog niet lang hier: "Hoe die mensen kerkelijk georienteerd zijn weet ik niet." En men hoort wel eens de zeer juiste opmerking, dat we als immigranten hier ons moeten orienteren.

In de laatste maanden is dit woord nogal eens gebruikt met betrekking op onze immigranten en onze Christian Reformed Church. Ook tussen die twee is orientatie nodig. Die is er nog lang niet genoeg. En daarom meenden sommigen onzer dat we voor het instellen van een eigen classis nog niet rijp waren.

Die zienswijze delen we niet, zoals bij dezen tijd voldoende bekend is. We geloven, en we worden daarin nog steeds bevestigd, dat het formeren van een Classis Ontario iets is dat onvermijdelijk was, dat behoort tot de normale groei van ons kerkelijk leven, en dus niet kon en niet moest worden tegengehouden, ten bate van meerdere orientering. Het doel van de instelling van een classis is toch ook in de eerste plaats de bevordering van het kerkelijk welzijn van een zekere groep in een bepaalde omgeving.

Dat overigens meerdere orientatie tussen onze kerken in Canada en die in de U.S.A. nodig en gewenst is, geven we volgaarne toe. We achten die van het grootste belang

Gelukkig hoeven we daarbij niet van onderen aan te beginnen. Ons volk hier staat niet geheel vreemd tegenover onze kerken zoals b.v. tegenover de United Church in Canada. We behoren allen tot de familie van de kerken die ontwikkeld zijn volgens de lijnen door de grote Calvijn uitgestippeld. We hebben dezelfde belijdensschriften. We waren reeds jaren min of meer met elkaar bekend. Ons uitgangspunt, onze opvatting van kerkelijk leven, onze manier van actie, komen in het algemeen vrijwel overeen.We kunnen ons heel gemakkelijk bij elkaar aansluiten. In de grond zijn we een.

Wel is het waar dat we ietwat verschillende geschiedenis hebben doorgemaakt, in verschillende landen. Onze gebruiken zijn wat anders. We zijn niet in alle opzichten evenredig ontwikkeld. We hebben in sommige dingen wel wat een verschillende uitwijk. Daarom is verdere orientatie zeker nodig.

We hebben dienaangaande al een mooi begin. Enkelen van ons hier in Canada hebben in verband met classicale vergaderingen, of bij andere gelegenheden, kans gehad ons kerkelijk leven in de States wat nader te leren kennen. Dat getal was dus ver nog teleurstellend klein, maar daar waren er toch enkelen, en dat heeft wel wat indruk gemaakt. De Wachter was van den beginne een trouw bezoeker en wordt onder ons volk hier gaarne gelezen. De wakkere redacteur maakte onlangs een reis door Ontario en gaf zijn indrukken weer in een reeks van keurige artikelen, die ongetwijfeld veel zullen bijdragen om ons volk in de States een beter beeld te geven van ons kerkelijk leven in Ontario. Het ware te wensen dat de Banner ook zo iets mocht doen. Verschillende van onze dominees en professors hebben hier preekbeurten vervuld, lieten een goede reuk achter en brachten enthousiaste berichten mee naar huis. Door dit alles, en meer, zijn we al mooi op weg om elkaar beter te leren kennen.

Nu we onze eigen classis krijgen, zullen de classes van Michigan ons systematisch bijstaan met classis beurten. Prachtig. Meer en meer van ons volk in de States heeft reeds met onze jongelui hier kennis gemaakt. De vertegenwoordiger van onze Theologische School en ons College is reeds meer dan eens hier geweest. Het koor van het college zong in Hamilton en werd met geestdrift ontvangen. Mooi zo. We komen geregeld dichter bij elkaar.

Tot dusver, echter is de kennismaking nog te zeer eenzijdig, dat is, ons volk komt uit de States naar hier, maar vanuit Canada gaan er nog zo weinig derwaarts. Dat heeft zijn redenen: Immigranten moeten nogal wat moeite doen om over de grenzen te worden gelaten, ze hebben nog niet zoveel geld om te reizen, en zo meer. Mettertijd, hopen we, wordt dat anders. We dringen er sterk op aan. Onze leden in Canada moeten meer kennis maken met ons volk in de States. Bijvoorbeeld, we hopen dat de tijd niet ver af is dat onze jongens en meisjes de grens overtrekken om met de jongelui daar mee te doen in hun jaarlijkse converenties.Onze mannen even zeer moeten met onze mannen daar gezamenlijk optrekken. Als er geen bijzondere verhindering komt, zoals een derde wereldoorlog, zullen er in korte jaren hier in Canda verscheidene Christelijke Scholen geopend worden. Samenwerking met de Unie in de States zal dan gewenst zijn. Het vraagstuk van Christelijke arbeidersorganisaties begint hier te komen. Ook in dat opzicht zullen we elkaar kunnen steunen.

De band moet zo nauw mogelijk aangehaald worden.
Elk middel moet daartoe worden aangewend.
We kunnen elkaar veel goed doen.
In Gods voorzienigheid werden we samen gebracht.
We willen een zijn en meer en meer worden.
Geve onze God daartoe Zijn zegen.

VOOR DE VROUWEN

Edith

Dankbaarheid

Wat ben ik en wat heb ik, Heer?
Wat Gij mij maakt en geeft, niets meer.
Zo neem dan mij en 't mijne weer.

Ten Kate.

Dit is een tijd van 't jaar dat men bijzonder dankoffering brengt aan God. De oogst is binnen en in veel Canadese kerken brengt men groenten en graan en prachtige gekleurde herfstbladen naar de kerk voor een speciale dienst.

Voor iemand die een oog heeft voor schoonheden der natuur is er iedere dag van 't jaar iets dat ons Gods grootheid laat zien. Alles wat mensen maken moet ieder jaar veranderd en verbeterd worden, maar wat God ons geeft is jaar in jaar uit perfect. Ontario is wel een bijzondere mooie provincie. Wat een voorrecht hebben wij dat wij op zoveel manieren onzen dank kunnen uiten en niet alleen nu, maar het hele jaar door.

God geeft ons gaven die wij kunnen ontwikkelen in Zijn dienst. De een kan goed zingen, een ander organizeren, een derde goed spreken en weer een ander goed met kinderen omgaan, en zo kunnen we maar doorgaan. In bijna iedere kerk zijn meer talenten te gebruiken dan beschikbaar zijn. En als wij niet actief kunnen zijn in iets dat ons buitenshuis roept, dan is er altijd gelegenheid financieel het werk te steunen.

Er was eens een dominee die een speciale collecte moest afkondigen. Hij eindigde met deze woorden: "Als gij uw gaven brengt doet het alsof gij ze legt in de doorboorde hand van Uw Heiland". Na de dienst kwam er een vrouw naar de dominee toe en zei: "Dominee ik heb niets in de collecte gedaan", "Oh" zei de dominee, "Waarom niet?" "Wel" zei de lady, "ik had 25 cent meegenomen voor de collecte maar dat durf ik niet te leggen in de hand van mijn Zaligmaker die alles voor mij heeft gegeven. Ik heb $10.00 in huis en niets minder dan alles wat ik heb is genoeg voor Hem".

Als wij meer denken aan het werk van de kerk als werk in Gods Koninkrijk zouden we ons niet altijd terug trekken als er om arbeiders gevraagd wordt. Het gebeurt zo dikwijls dat mensen die met hart en ziel werkzaam zijn tot opbouw van Gods Koninkrijk er zelf de meeste zegen van ontvangen. Neem nu iemand die Zondagsschool houdt. Daar moet voor gestudeerd worden en zo ook voor de vrouwen vereniging als u deel wilt nemen aan Bijbel bespreking. Zondagavond is een goede tijd voor drukke moeders om te lezen of van gedachten te verwisselen. Veel beter dan altijd over koetjes en kalfjes te praten. We leven toch meestal al zo dicht bij de grond. En laten we niet wachten tot we op ons ziekbed liggen. Dan zijn we vaak te suf van koorts en medicijnen om ons verstand lang bij iets te houden. We kunnen nooit het verleden terug roepen om het eens over te doen. Als onze kinderen opgegroeid zijn en op eigen benen staan is onze invloed vaak verloren. De jaren dat ze thuis zijn, zijn maar weinige en laten we toch tijd besteden hun te helpen in hun geestelijke ontwikkeling. Als je ziet dat sommige ouders in Holland genoeg vertrouwen hebben in hun zoon om hem naar Canada te sturen om een weg te bereiden voor de hele familie, doet het je hart goed. Deze jongens kunnen door hun gedrag een zegen of een struikelblok zijn voor hun familie. Ik denk dat de meeste van deze jongens een biddende moeder achter laten in Holland.

Deze maand heb ik een brief te beantwoorden van Mrs. W. U wilt weten wat wij bedoelen als wij vragen om hulp van onze lezeressen.

Hier is een antwoord voor iedereen die graag een vrouwen bladzijde wil houden in "Contact". De redactie schreef mij voor wij begonnen met dit blad wat van mij verwacht wordt. Ik moet alle vrouwen uitnodigen om artikelen of vragen of een voorstel of iets anders dat maar van dienst kan wezen, in te sturen. U vraagt of ik brieven beantwoorden kan buiten "Contact" om. Als ik niet meer brieven krijg dan nu zou dat wel gaan, maar ik denk dat het beter is een antwoord te geven in "Contact" zonder namen te noemen. Verder noemt u "geestelijke zorgen". Ik weet zeker dat een dominee u beter kan helpen. Ik ben maar een alledaagse vrouw en zou u misschien van de wal in de sloot helpen, hoe graag ik ook van dienst wil zijn.

Het leven van de tegenwoordige emigranten is zo verschillend van vroeger, dat ik soms dagen rondloop met het vraagstuk, wat onderwerp te zullen gebruiken. Bijna alle Hollandse vrouwen kunnen lekker koken. alles breien en naaien zo u ziet wel dat zonder hulp van u ik gauw uitgeput zou raken. Als u weer schrijft wilt u dan uw adres geven?

Recepten

Een gemakkelijke pudding voor een koude avond:

RAISIN PUDDING

1 kop meel	1 kop rozijnen
2 theelepels Baking powd.	
2 theelepels suiker	1 kop bruine suiker
een beetje zout	2 kop kokend water
½ kop melk	2 eetlepels boter of marg.

Vermeng het gezeefde meel met het bakpoeder, 2 theelepels suiker en zout. Voeg de rozijnen er aan toe, daarna de melk. Doe alles in een vuurvaste schotel. Vermeng de bruine suiker, kokend water en boter en giet dit over de pudding. Bak 30 min. in een oven van 350 F. Eet dit heet.

THE YOUNG PEOPLE'S PAGE

A. PERSENAIRE

Armistice Day

By the time this issue of "Contact" appears, the so-called "Armistice Day" will be at hand. This is the day upon which we commemorate the ending of the First World War. I shall never forget the first "Armistice Day" in 1918. At that time I was working in one of the timekeeping offices of the Pullman Car Works, located in Chicago, Illinois. As usual, I was sitting peacefully at my desk, figuring out the time-cards of the employees in our department. Outside the office-door, in the shop, could be heard the deafening din of the riveter-hammers and the rumbling noise of the large overhanging cranes, moving their tons of cargo of steel from one end of the shop to the other. This constant noise, however, did not disturb me, as I had become accustomed to the same.

But suddenly, about eleven o'clock in the morning, the factory whistles began to blow with all their might. Immediately, too, there was a strange and momentary silence in the shop, as the riveters and cranemen suddenly stopped their work. And then, in no time at all, a bedlam broke out. Everyone ran out-of-doors, and began to shout and sing and dance for joy. The great world war was over. One man, a steeplejack, climbed on top of a huge smoke-stack, and from his high perch waved his cap at the gathering crowd on the grounds below. Then, without permission from the bosses, we all streamed out of the gates, and rushed out of the factory.

It was noon, when I reached home, and told my astonished mother the good news. How happy she was! After we had eaten our noon-meal together, she asked me to read the Bible and close with prayer. I read the beautiful 12th chapter of Isaiah, and then together we pouded out our hearts in gratitude to God for the great deliverance He had sent to the war-weary world.

That day and night the people on the streets were wild with joy, and gave vent to their emotions in hilarious shouting and all sorts of strange antics. Many were hanging the "Kaiser" in effigy.

This was the first Armistice Day in America. How happy we all were that the war was over. For now, we were told, there was going to be a new world. Democracy had triumphed, and the "League of Nations" would make any future war of aggression impossible. Wilson's famous "Fourteen Points" would furnish the charter for the new and peaceful world that was to be established. Everywhere high idealism was rife, and even many orthodox preachers would take it ill of those who dared to question the motives and the idealism of the victors in the war. Alas! how soon the disallusionment came, as we gradually began to witness the powerlessness of the "League of Nations." and experienced the chaotic aftermath of the war. Nevertheless, we had our "Armisice Day" ever since. And today we still remember the joy that the peace brought to us at the end of the first global war.

But how different was the close of the Second World War. There was very little holiday-spirit in evidence. There was no hilarity and no wild celebrations; but only serious and sober rejoicing that the fighting was over, at least for a while. No doubt, the difference in feeling was due to the fact, that when V-E day was held, we still were at war with Japan; and, when at last V-J day also came, we realized that it had been brought about by the ominous use of the first A-bombs. The joy of victory was dampened by the fear that someday (who knows how soon) that diabolical instrument of destruction which had wiped out whole cities, such as Hiroshima and Nagasaki, in a matter of seconds, might someday also be used against our own cities, New York and Chicago.

Did the First World War end in Armistice, the second did not even end. True, Germany and Japan were utterly defeated. But almost immediately there sprung up a new war, be it only a "cold" one, between the victors themselves. Need it surprise us that the dates of V-E day and V-J day are forgotten by most people? Only five years have passed since Japan surrendered; but they have been five years of fierce tension, of frank pessimism, and dark despair about the future of the world. Somehow we feel that the opening shot of the Third World War has already been fired in the conflict in Korea. Will Indo-China be the next battleground? and thereafter..........? Who knows? Anything may happen. In America millions of young men are again being called to arms. Surely, our young people have no bright prospects for the future. As the announcement states: "The road chartered by Christ, the living Word, is the only road for youth today." Ma[illegible] various Youth Rallies, which will be held throughout the United States and Canada, help our young people to see this ever-trusted road ahead. Then we need not fear the future, whatever may be in store for us. That road ahead will lead us safely to our eternal destination. And the present spiritual conflict that must still be waged on that road will end in certain victory. At the end of that conflict there will be no mere Armistice Day, but the day of final victory and peace for evermore.

Plan van Actie

John Vellinga

Jaarvergadering te Hamilton.

De zevende November hopen wij als organisatie onze jaarvergadering te houden te Hamilton. Op zulk een vergadering komen als regel allerlei verslagen van werkzaamheden verricht. Ook dit keer kunnen wij dit verwachten. Ik zal niet proberen om in deze rubriek daarover te schrijven, doch even opmerken dat benevens de vele werkzaamheden met plaatsing en vestiging van nieuwe immigranten, vooral twee zaken op de voorgrond staan, het organiseren van onze onderlinge verzekering, en de uitbreiding en bloei van ons orgaan "Contact".

Wij noemen deze zaken om de volgende redenen. Deze vooruitgang is niet in de eerste plaats een gevolg van, en komt op uit onze jaarvergadering, doch vind zijn begin en ontwikkeling eerst in onze lokale organisatie, die daarna deze plannen en voorstellen voorbrengen aan het dagelijks bestuur en op deze wijze besluit onze provinciale organisatie tot het aannemen van nieuwe werkzaamheden. Dus wij hebben niet een zogenaamde "brain trust" die plannen voorbereiden en deze dan maar even voor de aandacht van anderen brengen die dan met een welgevoeglijk knikje in en toestemmen, de meesten zijn voortgekomen uit vergaderingen van lokale verenigingen, dus is te danken aan het actief werk in onze afdelingen. Ik wil hier natuurlijk niet beweren dat overal deze activiteit bestaat. Helaas wj hebben ook enkele afdelingen die in het geheel bijna niets doen, en waar het voorkomt dat nieuwe aangekomen immigranten niet eens de gelegenheid hebben om lid te worden of om zich aan te sluiten bij onze verzekerng. Dit is erg teleurstellend en wij hopen dan ook dat hier verbetering in mag komen.

Dus zullen wij een leerzame en succesvolle vergadering hebben dan is het nodig dat uit de verschillende afdelingen meer voorstellen komen, en dat elke lokale groep in eigen kring eerst met elkaar vergaderen en mogelijk dingen van belang bespreken.

Ook is het een vereischte dat elke afdeling vertegenwoordigt is door afgevaardigden en wij verwachten dan ook dat dit zo zij.

Er zijn nu reeds enkele zaken die bijzondere aandacht vragen. Er gaan stemmen op dat wij het komende jaar trachten naast onze ziekte verzekering ook een begrafenis verzekering op te zetten.

Anderen vragen voor uitbreiding van ons orgaan Contact om in plaats van een maal, twee maal per maand te verschijnen.

Ook is er uitbreiding mogelijk in de plaatsing van nieuwe immigranten. Inplaats van alleen landbouwers, mogen nu ook ambachtslieden binnen komen. De grote moeilijkheid is echter het vinden van woningen. Nu bestaat er een plan dat besproken is met immigratie authoriteiten, dat indien de leden van onze lokale afdelingen hun medewerking verlenen wij dit struikelblok uit de weg kunnen ruimen, hetwelk een mogelijkheid biedt dat wij in alle afdelingen ambachtslieden mogen plaatsen. Ook is het nu veel gemakkelijker voor familieleden te tekenen, en dient het onderzoek dat wij ook hier de hulp der organisatie achter zettin om werk en woningen te vinden. En de tijd is daar dat elke lokale afdeling zelf meer een actief deel krijgt in dit werk. De taal moeilijkheden worden minder, men wordt bekend met zijn omgeving, dus deze bezwaren staan niet meer in de weg. De hoofdzaak is nu, is men bereid en gewillig om zich enige opoffering te getroosten om zonder vergoeding iets te doen voor anderen die ook vragen om de gelegenheid naar Canada te emigreren.

Het zal ons dus niet aan werk ontbreken op deze vergadering. Laten alle afgevaardigden op tijd zijn, zodat wij in de vroege avonduren kunnen sluiten.

Het is een verblijdend feit dat in zulk een korte tijd van vier jaar zoveel is bereikt, en dat wij tijd en geld willen geven om dit werk voort te zetten en uit te breiden. En al zeggen nu ook enkelen dat wij als organisatie een "buitenstaander" zijn, en ontzeggen ons orgaan Contact het recht van bestaan, wij danken God dat Hij ons lust, moed en kracht geeft om voort te gaan. Want het diepste en grootste motief van ons allen is, om Calvinistische immigranten te bewaren voor verstrooing, hetwelk een van de grote fouten is geweest met vele vroegere immigranten, en die hierdoor het geestelijk erfdeel der vaderen verloren, wat misschien tot gevolg zal hebben dat hun nageslacht zonder God in deze wereld leeft.

De Jaarvergadering van onze organisatie staat gehouden te worden op

DINSDAG 7 November in het bijgebouw der Ch. Ref. Church te Hamilton.

Alle afdelingen worden verzocht om vertegenwoordigt te zijn op deze vergadering door twee afgevaardigen.

Maakt uw plannen nu.

Zaken voor de agenda moeten opgestuurt worden naar de provinciale secretaris Mr. John Vander Vliet, 304 Dundas St. W. Trenton

Namens het bestuur

J. VANDER VLIET
Sec.

Noorderlicht

P. HAMSTRA

Een vol jaar in The North. Vorige maand lazen we in "Contact" dat dit blad een vol jaar had gemaakt en de verwachting voor de toekomst lijkt veel belovend. Wij zitten hier boven een vol jaar in "The North". Vorig jaar de laatste week in September arriveerden wij hier. En als 't jaar om is moet er balans opgemaakt worden. U zult misschien zeggen, nu dat is met de misoogst spoedig klaar. Maar zo is 't echter niet als men bedoeld dat wij hier alleen maar teleurstelling hebben meegemaakt. Maar hoe is nu dan de balans, is er winst gemaakt? Is het werkelijk meegevallen of tegen? Wat zal het zijn? Allereerst dan, toen we hier naartoe gingen wisten we dat wij in heel andere omstandigheden kwamen dan we tot dien tijd toe in Zuid Ontario hadden gehad. De Noord heeft nu eenmaal nog geen beste naam, om maar niet te zeggen, een slechte. En daarbij is dit opmerkingswaardig: 't zijn meestal zij, die nog nooit in The North zijn geweest, die er geen goed woord voor over hebben. Wij wisten dus, dat het anders zou zijn, maar we wisten ook dat het eerst moeilijk zou wezen. En nu hebben we ook nog een heel bijzonder moeilijk jaar meegemaakt. Eerst een zeer vroeg invallen van de winter met zeer vroeg extra veel sneeuw in en voor Januari waardoor het werk en 't verkeer erg werdt bemoeilijkt. Dan een buitengewoon laat voorjaar en koud, en abnormale koele zomer. Alles was dus laat en dan in midden Augustus reeds nachtvorst waardoor alle aardappels bevroren en veel groenten ook. We moeten dus spreken van een misoogst. Veel slechter kon het, wat dat betreft, dus ook al haast niet het eerste jaar. 't Was voor ons voordeliger geweest als we de farm maar gelaten voor wat het was en ander werk aangenomen (maar dan was 't volgend jaar de grond nog onbewerkt geweest en de grond is hier best maar werk arm.) Er zijn hier niet voldoende mensen om de grond te bewerken. Er is hier volop werk 't hele jaar door of aan de farm of in 't bos. Velen onzer zijn dan ook zodra het zaad in de grond was, uitgegaan te werken. En als we nu de balans opmaken, ja dan zijn de moeilijkheden vele en groot geweest dit jaar maar de voordelen en zegeningen wegen rijkelijk daartegen op en wij moeten zeggen de Heere heeft alles welgemaakt. Niet dat we financieel zo hard vooruit gegaan zijn, maar toch ook niet achteruit. Wel zijn er soms financiele moeilijkheden als men b.v. niet direct alles kan afleveren wat daarvoor klaar is of als de beloofde lening langer uitblijft dan op gerekend is. Maar dat zijn meer gevallen van krap kas geld dan ongedekte schulden. Enkele zijn heel best vooruit gegaan, de meesten moeten met minder tevreden zijn. Doch allen mogen zeggen, we hebben veel geleerd waarmee we onze winst hopen te doen, en zijn bij alle teleurstelling er toch niet op achteruit gegaan. Daarom de winst valt nog niet tegen. Bij dit alles moeten wij zeker niet vergeten de rijke zegen waarmee wij omringd zijn geweest. Terwijl deze maand wij als kerk hopen te worden georganiseerd. Er is hier een goede mogelijkheid om te starten al is het nog gedeeltelijk pionierswerk, en wie daar lust en de moed voor heeft kan hier z'n hart ophalen en met 's Heren hulp ook slagen. Want dat er hier goede toekomst is blijkt telkens meer. Als er in een jaar als dit op goed bewerkte grond nog zo'n overvloed wil groeien wat mogen we dan een overvloed verwachten bij een normaal jaar.

Voor veeteelt en beef cattle (vetweiderij) is het hier een uitgelezen streek, volop gras en hooi van hoge kwaliteit. Er wordt steeds meer land ge "cleared", het bos wijkt terug en na nog enkele jaren zal men hoger in 't noorden in moeten trekken om boswerk te hebben. Redelijkerwijze mogen wij verwachten dat de meesten onzer hun farm zo ver hebben opgebouwd dat boswerk niet meer als noodzakelijke bijverdienste nodig is. Onderscheidene onzer hebben een of 2 koeien, een enkele meer en dezen hopen in staat te zijn a.s. voorjaar er een paar bij te kopen. Hieruit blijkt wel dat de moed er niet uit is al hebben we allen met dezelfde tegenspoed te kampen gehad. Bij dit alles moeten we onze dappere vrouwen niet vergeten, want deze zijn het die, naast God, ons helpen door de moeilijkheden heen te komen. Zij waren 't ook anders gewoon, maar slaan er zich dapper doorheen en sporen z.n. de mannen aan vol te houden en moedig door te zetten. Wij weten uit onze Bijbel dat de waarde van een goede huisvrouw ver boven edelgesteente is te schatten. Iedere wijze vrouw bouwt haar huis, de dwaze breekt het af met hare handen. Nu dan geloof ik, dat wij in onze groep rijk gezegend zijn met onze vrouwen. Klagen ze dan nooit? Zeker, ook zij hebben hun moeilijke tijden, maar laten daarom de moed niet zakken. Zij brengen dat liefdeoffer met blijdschap om hun huis te bouwen voor zich en haar kinderen. Bekend is dat de vrouw een groot aanpassingsvermogen heeft en dat wordt hier openbaar. Zij is de goede hulpe naast haar man en de moeder harer kinderen en geeft zich daarvoor met heel haar hart zoals een vrouw dat kan. De geschiedenis herhaalt zich. Steeds bij volken en landen als het heel zwaar en moeilijk was, was het de liefdevolle toewijding en overgave der vrouw, die het schier onmogelijke mogelijk wist te maken.

In Zuid Afrika waren het ook de heldinnen die naast haar mannen en voor haar kinderen met Gods hulp mogelijk maakten dat de voortrekkers tot grote welvaart kwamen. Ook in Canada is in de pionierstijd door de vrouwen ongelooflijks veel gedaan waardoor naast God het Canada van vandaag de vruchten van plukt. En wij mogen met dank aan God hetzelfde van onze vrouwen zeggen, in stille overgave op de Grote Helper steunend en biddend zijn onze vrouwen ons tot grote steun en hulp. Dit over onze vrouwen moest er even uit, al zullen zij zelf het niet prettig vinden, want zij blijven maar liefst stil op de achtergrond. Misschien kijkt er mij wel eens een een beetje kwasie boos aan, maar dat moet ik er maar op wagen. Ook zij verdienen de eer die haar toekomt, zij zijn het die ons een aangenaam tehuis maken met vaak zeer geringe middelen en wij waarderen het wel, maar zeggen het meestal niet, 't is soms bijna vanzelfsprekend, zo aanvaarden wij vaak.

Boven dit alles geloven en belijden we tevens, dat buiten de wil van onze Hemelse Vader er geen haar van ons hoofd vallen kan en er niets en niemand zich tegen ons weren nog bewegen kan en dat geeft vertrouwen en goede moed wanneer we ons zo gedragen weten in 's Heren bijzondere Hoede. Dan mogen we ook het gevleugelde woord van een Jan Pieterzoon Coen tot het onze maken en zeggen: "Ende dispereert niet". Bij ons Calvinisten heeft dit steeds een rijke voedingsbodem gevonden en wij willen dan ook onder beding van 's Heren zegen dat woord overnemen en met Calvinistische vasthoudendheid doorwerken, om te slagen hier, maar ook ten rijken zegen gesteld te worden. Wij bidden dan ook dat onze Grote Koning velen onzer emigranten de lust en de moed geeft onze groep te versterken en met ons mee een klein gedeelte van deze vruchtbare kleibelt in cultuur te brengen en te veroveren. Immers onze taak is nog steeds de aarde te bouwen en te onderwerpen. Dus nog: "bouwen en bewaren".

Dit motto is niet alleen het eigendom van de Nedl. Meisjes Bond, maar mag en moet ook het onze zijn.

Dan leeft er nog een zeer grote wens in ons allen hart, dat wij hier spoedig een Dominee mogen hebben: dat is nodig voor ons aller welzijn, niet alleen voor de jeugd maar ook de onderlinge band wordt er door versterkt. Geve de Koning der Kerk ons de rechte man naar Zijn welgevallen.

Terwijl ik zit te schrijven roept een onzer kinderen ons naar buiten om 't Noorderlicht te zien zo buitengewoon mooi, 't was de moeite waard. Mijn vrouw kwam er zelfs voor uit bed. De gekleurde vlammen schoten onophoudelijk door de lucht en rolden dooreen, nog nooit zagen wij 't zo prachtig. Ook dit grote Scheppingswonder vertelt ons van de Heerlijkheid Gods. Hoe groot moet de Schepper zijn en hoe schoon de Hemelse Heerlijkheid voor al de Zijnen weggelegd.

De oudste uit onze groep, Br. van Oosten werd plotseling door de dood van de zijde van zijne gade weggenomen. Op Zondag 1 October van de strijdende kerk ging hij over naar de Triumferende op 72 jarige leeftijd. Bedroefd en toch met hoop op wederzien mogen de achterblijvenden hem nastaren. Trooste de Here de oude hulpbehoevende moeder van Oosten en de fam. IJgenraam.

War in Asia

A. E. T.

The communist initiated adventure in South Korea begins to look like Russia's worst postwar blunder. Some weeks ago by all appearance Assia was "in the bag" for communism. The overwhelming victory of China's peoples army had swept the nationalists foothold on the island of Formosa. America's attitude towards China's communist leader Mao Tsetung seemed to be neither one of approval or censure, to many it appeared that Washington was giving the Chinese communists a greenlight for an invasion of Formosa by virtually ignoring the Chinese Nationalist government on Formosa. Similarly in Korea, the Americans had pulled out all their occupation troops leaving the South Korean government with an inadequetely trained and equiped army. A recent election in Korea indicated considerable dissatisfaction with the government of President Sing Rhee. It seems to Moscow that the golden opportunity had arrived, a communist victory in China. America's withdrawal from the mainland caused unrest in South Korea, before the United Nations could act they would be faced with the accomplished fact of a victorious North Korean army and a united Korea. This Kremlin inspired invasion has followed a definite pattern of piecemeal conquest, and the attack on South Korea is just another step in the direction of complete control of Asia. The results of this maneuver has made headline news for the last few weeks and we are all familiar with the consequences of Russia's daring gamble in the East.. The memory of Hitler and his screaming tirades are still fresh in our minds. Prior to 1939 it was often implied that Hitler was bluffing and would retreat if challanged. This dangerous theory proved to be only too false. The point is, however that Hitler committed himself to a course of action from which he could not retreat. This is not true of the Kremlin, an error in judgment although it may result in severe reversal, as in the case of the Berlin blockade and now in Korea does not commit Russia to choose between a complete retreat or world war.

Furthermore, it is significant that in practically every case of communist expansion Russia sat virtuously on the sidelines restricting aid to her communist allies, to powerful diplomatic moves on the floor of the United Nation's Council. In return for recognition of the Chinese People's government Russia would have gladly tossed the North Koreans overboard, in the early part of the Korean conflict, when victory for the North seemed certain. The big question is, will Russia continue to force the United States to commit her troops and equipment in small "brush fire" battles where ever she finds opportunity to create one? The Korean adventure was a costly one for the Kremlin not so much because she lost an ally which in itself is one of little significance for Korea has very little strategic value with China in communist hands, but the fact that Russia was unwilling to come to the aid of one of her allies, where as the U.S. without hesitation sprang to the South Koreans defence, has been a big blow to Russian prestige and has strengthened the position of the U.S. immensely. The lesson of Korea will not be lost on the other Soviet sattelites both in Asia and Europe. Rumania and Hungary will think twice before they attack the prodical Yugosavia on Moscow's orders. The N. Korean lesson will have driven home the fact that they are considered expendable by their masters in the Kremlin. In view of this loss of prestige it is possible that Russia may abandon the methods she employed in Korea and confine her activities to creating unrest by means of the role she placed in the United Nations Assemby, until she is willing to take the gamble of another world conflct. If this be her plan, then Russia has passed up a golden opportunity in the spring of 1950. With Europe in a weakened condition economically and utterly defenseless, the U.S. faced with the tremendous task of defending Asia, with only a few divisions, and the blunders of U.S. foreign policy in Asia, it looked like a golden opportunity for world communism yet Russia passed it up. History may well show that Russia reached the peak of her power in 1950. Certainly the economic chaos in Europe for which Russia has hoped has not materialized. The U.S. has had a rude but healthy awakening as far as her preparedness is concerned and is straining every muscle to correct the deficiencies which the war in Asia revealed. Western European army of 50 divisions has been formulated, and will be realized with minimum delay.

Peace however even if it seems more likely for some time to come is going to be a very expensive luxury. In England there will be no let up on the austerity program and military expenditures will be increased. U.S. armed forces will double in strength with three million men in the services (about 2% of U.S. population, on this basis Canada would require an armed force of 280,000 men). All three services will expand significantly both in men and equipment. All this will require a future budget of 55 billion dollars, or 365 dollars for every man, woman and chid in the U.S.A. All these expenses and plans will not save us from communism however if there is not the will among us to oppose the evil spirit of communism. Complacency is the deadliest enemy of the democratic system of government. It is a great privilege that we may choose for ourselves what attitude we take towards events as they develop round about us, but if we ignore our heritage and become complacent that privilege will not remain ours for long.

Christelijk Sociaal

A. Bisschop

Ik ben verleid geweest dat mijn vorig artikel over een eigen organisatie door enkelen met instemming is beantwoord. Het hadden er echter meerdere moeten zijn. Wat ik persoonlijk beluister is echter niet in orde en is er misverstand in dezen.

Meerderen vragen of ik van plan ben om arbeider te blijven vanwege mijn ijveren voor een Chr. Sociale organisatie. Dan had ik, volgens meerderen, beter in Holland kunnen blijven, want als we hier gekomen zijn om mettertijd farmer te worden, dan hebben we geen arbeiders organisatie nodig. Mijne vrienden, mijn ideaal is ook een eigen bedrij. Daarvoor ben ik ook hier in Canada en onder Gods gunst hopen wij mettertijd te slagen, doch dit sluit het plan, door mij beoogd, geenszins uit. Christelijke Sociale roeping behoort er te zijn bij iedere arbeider en iedere farmer. Het moest zo kunnen zijn als indertijd het ideaal was van wijlen Ds. J.C. Sikkel uiteen gezet in zijn "Vrijmaking van den Arbeid" dat en werkgever en werknemer in een organisatie konden zijn. Maar helaas, zo ver zijn we nog niet hier noch ergens anders. Zolang wij hier nog geen eigen farmer zijn, zijn we arbeiders in loondienst en behoren wij in een arbeiders organisatie. Het maakt geen verschil of we over een of twee of meer jaren eens voor ons zelf gaan starten, de roeping is er en blijft er. En ook al gelukt het ons om te gaan farmen, dan nog hebben we doorgaans niet voor allen werk op eigen bedrijf. Vooral de grotere gezinnen hebben altijd werkkrachten over en moeten bij een ander werk zoeken en ze blijven voorlopig dus arbeider. En voorts zijn er nog velen die absoluut geen belang hebben bij een eigen farm of er niet toe kunnen geraken, en dus blijven ze arbeiders. Al deze behoren in een "Christian Labor Organisation".

Weer anderen menen te kunnen volstaan door lid te worden der bestaande Unions. Ons oplossen dus in alle Canadese organisaties. Het gaat ons er echter niet om, om een Hollandse vakbond te stichten, neen ons ideaal rijkt verder: al maar weer hameren op het zelfde aambeeld ook de andere Canadezen, die nog leven willen uit een Christelijk beginsel, wakker schudden over het grote verzuim door hen gepleegd, om niet ieder terrein van ons menselijk leven op te eisen voor onzen Heer en Koning. "Het is ons goed recht" zegt Prof. Slotemaker de Bruine "om onze eigene organisaties te stichten" en Prof. Dr.K. Dijk zegt het ons in zijn "Onbewegelijk": "Oplossen! Suiker lost op, graniet nooit". Dit zeiden en schreven deze grote leiders toen Holland gebukt ging onder de Nazi heerschappij. De Chriselijk sociale beginselen zijn in deze kapitalistische, materialistische landen nooit tot grote ontwikkeling gekomen en velen vinden dat wel goed: het geeft maar wrijving en je bereikt er niet veel mee.

En toch juist die landen waar de arbeiders beweging geleid wordt door de Christelijke beginselen, daar is meest het onrecht verwijderd van het terrein van den arbeid.

Waar we juist in de Christelijke Landarbeid een verslag lazen van de Internationale Unie van Chr. Landarbeiders organisaties, daaruit blijkt dat Nederland nog steeds een positie inneemt, enig in de wereld. (Was er geen Eenheidsvakcentrale in Nederland dan zou men daar na den oorlog geen stakingen meer gekend hebben, alleen de communisten organiseren voortdurend stakingen). De economische, sociale positie der landarbeiders heeft nog nergens dat bereikt wat in Nederland mogelijk werd. Wij durven de stelling te poneren dat Nederland, zonder de Prot. Chr. en R.K. vakorganisaties niet dat zou hebben bereikt, wat nu verkregen is. Dit alles is echter niet verkregen omdat de Hollanders nu zo gewiekst waren doch enkel omdat een zeer groot deel ook der Nederlandse arbeiders klasse nog weten te buigen voor de almachtige God en Jezus Christus onzen Here die kwam om ons te redden naar lichaam en ziel.

In het houden van Gods geboden is zeer grote loon zegt Ps. 19 dus laten wij het ook betrachten in het maatschappelijk leven. Trouw te zijn in het vervullen onzer plichten doch ook te strijden met alle macht voor ons zedelijk recht. Waar wij de fouten der samenleving in dit grote land duidelijk zien zo moeten wij trachten dat te veranderen en verbeteren met alle macht tot welzijn van het gehele volk. Men banne de lauwheid in deze uit en probere met ons te strijden voor recht en gerechtigheid.

Illusies, zal men allicht zeggen. Een stokpaardje van enkelen. Wat zei Ds. Sikkel ook weer voor een vijftig jaar: "Illusies, zeg dat aan Hem die in de kribbe neerlag en arm werd voor ons; zeg dat aan de Apostelen en aan de martelaren, die de boodschap des heils over de wereld brachten, die de bazuin aan de mond zetten en het vaak met hun bloed bezegelden. Maar het koninkrijk van Jezus Christus is gegrondvest over de gehele aarde".

Illusies, neen, mijne vrienden, een ideaal dat we nooit mogen verzaken even min als onze eigene kerk en de eigene Chr. Shool. Mogen wij allen dit winterseizoen de hand aan de ploeg slaan en zij het in kleinheid en zwakheid toch een begin maken met onze "Christian Labor Organisation". Wij denken nog aan dat gedicht dat eens Dr. Kuiper in navolging van Willem Bilderdijk zong:

"Voor mij, een zucht beheerscht mijn leven
Een hoger drang drijft zin en ziel.
En moog mij d' adem eerst begeven
Eer 'k aan die heiligen drang ontviel.
't Is om Gods heilig' ordinantien
In huis en kerk in school en Staat.
Ten spijt van 's werelds remonstrantien
Weer vast te zetten, 't volk ten baat.
't Gaat om die ord'ningen des Heren
Waar woord en schepping van getuigd
In 't volk zo helder te graveren
Tot weer dit volk voor God zich buigt".

Is een Sociale Organisatie Het Meest Noodzakelijk

D.J. Steenhuis.

Met veel belangstelling las ik in CONTACT van Augustus j.l. het artikel van de heer A. Bisschop "Het Sociale Maatschappelijke Leven". Er is heel veel in dit artikel waar ik accoord mee kan gaan en ik bewonder de ondernemingsgeest van onze immigranten, die, meestal na een tamelijk zware dagtaak, nog energie bezitten zich voor het verenigingsleven te interesseren. En toch is het naar aanleiding van genoemd artikel en mede naar aanleiding van het artikel van Mr. John Vellinga "Plan van Actie", dat ik me aan het schrijven zet en een vraagteken plaats of we er vandaag inderdaad aan toe zijn een Christelijk Vakverbond op te richten.

Zeker een Christelijk Vakverbond kan een zeer nuttige vereniging zijn, waar ook gebouwd kan worden aan Gods Koninkrijk. Toch geloof ik dat we daar vandaag nog niet aan toe zijn en dat er iets is dat nog noodzakelijker is. Maar daarover straks. Eerst nog iets over vakverenigingen in 't algemeen. Het valt niet te ontkennen dat de vakverenigingen in de afgelopen 50 a 60 jaren veel goeds hebben bereikt voor de arbeidende stand. De macht van het liberalisme was schier onbegrensd en de arbeider werd maar al te vaak de dupe. Daarin is, mede dank zij het werk van de vakverenigingen, verbetering gekomen. Dat is een van de goede zijden van vakverenigingen. Maar er is ook nog een andere zijde en wel dit, dat m.i. de vakverenigingen in onze tegenwoordige tijd veel te veel macht hebben, of beter gezegd invloed. Is het vandaag de dag niet zo, dat, als de vakvereniging spreekt een land economisch schier lamgelegd kan worden. Als de leider van de Amerikaanse steenkolenmijnen arbeiders-organisatie het woord: "staakt" uitspreekt, heeft dit invloed op de gehele wereld. Zelfs koningen kunnen voor een groot gedeelte door de organisatie van vakverenigingen worden onttroond (Belgie). Verdere voorbeelden zijn, dunkt me, overbodig aan te tonen dat de invloed van vakverenigingen ook zeer ongunstig kunnen zijn voor het economisch welzijn van een land. En nu weet ik wel dat het christelijk-volksdeel niet spoedig tot staking zal overgaan, maar toch als we naar Nederland kijken is daar een zeer sterke samenwerking tussen de neutrale, roomse en het christelijk nationaal vakverbond. Er is zelfs een zgn. Unie waarin de organisaties samenwerken. Mij persoonlijk lijkt die sterke samenwerking in 't geheel niet goed, want het spreekwoord: "het zijn sterke benen die de weelde kunnen dragen" is altijd nog waar.

Een van de grootste verdiensten van het Christelijk Nationaal Vakverbond is m.i. geweest, dat zij de arbeiders in de tijd van het opkomende socialisme uit de armen heeft gehouden van het N.V.V. Via N.V.V. zouden, menselijker wijs gesproken, anders misschien duizenden arbeiders in de S.D.A.P. terecht zijn gekomen en tenslotte, als God het niet had verhoed, los van de kerk. Maar ook tegen het C.N.V. zijn m.i. vele bezwaren op te noemen. Als ik bijv. de brochure "Vakbeweging en christelijke roeping" van de huidige voorzitter, de Heer Ruppert lees, weet ik niet meer wat een christelijke vakbeweging is of zijn wil. Volgens de Heer R. behoort elke Nederlandse arbeider, onverschillig of hij een gelovige is of een ongelovige, lid te zijn van het C.N.V.--- want, schrijft de Heer R.: De christelijke vakbeweging is geen kerk. Zelfs rijst de vraag of zij een organisatie van Christe-

nen is. Wij weten het niet. Laat ons hopen, maar wij behoeven het ook niet te weten. Wij willen alleen zijn een Christelijke organisatie. Tot zover de heer R., zij het enigzins verkort. Wie het vatten kan, die vatte het. Een ander bezwaar tegen de huidige koers van het C.N.V. is, dat zij m.i. haar arbeidsveld veel te groot neemt. Zij wil zich bijv. bezig houden, alweer volgens dezelfde brochure, met: oplossen van het woningprobleem, drankbestrijding, zwarte handel, distributie en nog veel meer vraagstukken. Wat heeft een vakvereniging met dergelijke zaken te maken? Dat ligt ver buiten haar competentie. Indirect hebben al die zaken natuurlijk te maken met de belangen van de arbeider, maar er is toch, gelukkig ook nog zoiets als een volksvertegenwoordiging en politieke partijen.

Maar zal de Heer Bisschop zeggen, wat hebben wij hier in Canada te maken met een vereniging in Nederland. Dat is zeer terecht, maar waar bij tijd en wijle het hart vol van is, loopt de pen wel eens te ver door.

Een zin is me niet geheel duidelijk in het artikel van de Heer Bisschop. Hij schrijft dat er soms veel moeilijkheden zijn en dan: "Och ja we raken er wel weer door al zal het ook zijn met behulp van de diaconie". Als de Heer Bisschop meent dat dit een verkeerde toestand is dan ben ik zo vrij met hem van mening te verschillen. Bedoelt de Heer B. misschien dat er dan een vakvereniging klaar moest staan om onze arme broeders en zusters bij te staan? Het is, geloof ik helemaal Schriftuurlijk dat de Kerk voor de armen zorgt en niet de Staat, Vakvereniging of een of andere liefdadige instelling. Zo nodig kan dit aan de hand van de Schrift worden bewezen.

Maar waarom ik nu eigenlijk een vraagteken zet achter de vraag:: Een christelijke sociale organisatie voor de christen arbeiders? Niet om mijn bezwaren tegen het C.N.V. in Holland, ook niet om dat ene zinnetje van de Heer Bisschop, maar omdat ik geloof dat ons de tijd en middelen ontbreken en, dat is wel het zwaarste, omdat ik meen dat er iets is dat nog noodzakelijker is en misschien nog moeilijker ook.

Ik denk dat de meeste immigranten naar Canada zijn gekomen met de bedoeling zich hier blijvend te vestigen. Over enkele jaren zullen er dan duizenden ex-Nederlanders zijn die de Canadese nationaliteit hebben aangenomen. Dit betekent dat duizenden van ons dan ook naar de stembus zullen moeten. Misschien is er hier geen wettelijke verplichting, maar een morele verplichting geldt ook hier in Canada, "Niet stemmen, is tegenstemmen" zegt men wel eens en dat onderschrijf ik. Waar moeten wij over enkele jaren onze stem op uitbrengen? Ik geloof dat wij ook in Canada onze mensen, al zal dat een ontzaglijk probleem zijn, moeten zenden naar de raadszalen in Canada als we eens stemgerechtigd zullen zijn om daar een krachtig getuigenis te laten horen van onze Zender. Als ik schrijf "onze mensen" bedoel ik niet dat dit perse ex-Nederlanders moeten zijn. Zijn er Canadezen die een calvinistische, gereformeerde politieke overtuiging hebben dan is dat even goed, misschien zelfs beter, maar ik betwijfel of die er zijn. Waarschijnlijk begrijpt de lezer wat ik bedoel:wij hebben behoefte aan goede voorlichting op politiek gebied om straks onze plaats als Christenen te kunnen innemen als we Canadezen zijn geworden. Daarvoor hebben wij nodig een christelijke politieke partij. Eventueel zou hier aan verbonden kunnen worden een afdeling die zich bijzonder bezig houdt met sociale aangelegenheden, ter vervanging van een christelijke sociale organisatie. Daar de meesten onzer echter ook de bedoeling hebben na korter of lange tijd zelfstandig te worden, zal een sociale vakorganisatie m.i. geen levensvatbaarheid hebben, daar een vakvereniging uiteraard alleen voor werknemers is en niet voor zelfstandigen of werkgevers. Een andere mogelijkheid zou zijn, om de sociale aangelegenheden, evenals nu reeds gebeurt, meer nog door de immigratieverenigingen, te laten verrichten.

Dit waren zo enkele gedachten, mogelijk dat er meerderen dezelfde gedachten hebben.

Aan mijn neef in Owen Sound

Vandaag is het 4 Sept. en z.g.n. "Labour Day". Jij en ik,neef, hadden vandaag dus evenals vele tienduizenden in Canada en Amerika een vrije dag.

Vermoedelijk hebben de meesten van de lezers van "Contact" die "Labour Day" gewoon door gewerkt omdat op de farm aan zulke dagen niet veel aandacht besteed wordt. Door de zware regenval hier in de afgelopen week (was dat bij jullie in O.S. ook zo erg?) is men met het werk achterop geraakt en daar het nu midden in de oogsttijd is laat men geen dag voorbijgaan met niet aan te pakken. Ja neef de zomertijd spoed al weer ten einde en als je deze brief ontvangt is de maand October al weer daar.Weet je wat ik hier het mooiste seizoen van het jaar vindt? Dat is die heerlijke hersttijd met haar soms zomerse dagen. (Indian summer noemen ze dat hier). De natuur heeft ons hier in H. gezegend met veel bomen, en in de late herfst raak je niet uitgekeken op die schitterende kleurenpracht van de bomen. Schier geen kleur ontbreekt dan meer in de natuur om je heen. Paars, groen, geel, bruin, rood het is een lust voor de ogen. Ja die schepping in de natuur hier in Canada is overweldigend mooi neef. Gods grote werken zie je daarin tentoon gespreid. Onlangs las ik in de courant dat er een brok van een meteor ergens hoog in het Noordwesten van Quebec was neergekomen. Dat was nog maar een "kruimeltje" van een der millioenen hemellichamen en het maakte daar een krater in de rotsgronden met een middellijn van 2½ mile. Wat moet een mens zich dan wel klein gevoelen neef. Dan zeg je met psalm 8: Als ik Uwen hemel aanzie, het werk Uwer vingeren, de maan en de sterren die Gij bereid hebt, wat is de mens dat Gij zijner gedenkt!

Na deze korte uitwijding wil ik echter nog even je aandacht vragen voor enige dingen die met de intrede van de herfst, ook weer onze belangstelling verdienen neef. De tijd van vergaderen is dan weer aangebroken en jij, als ijverige secretaris moet niet meer te lang wachten met het samenroepen van een vergadering van jullie emigratievereniging. Allerhande zaken heb je natuurlijk al klaar voor de agenda van dien avond. Een ding speciaal moet je niet vergeten dat een punt van bespreking uitmaakt op die eerste vergadering, n.l. de actie voor onze "Christian Reformed Immigration Co-operative Medical and Hospital Society". Daar behoren alle emigranten lid van te wezen. Je weet neef, dat de kosten voor operatie en ziekenhuisverpleging hier erg hoog zijn en door aansluiting bij onze vereniging "Draagt elkanders lasten" ben je voor een groot risico gedekt. In de korte tijd van het bestaan van deze vereniging is reeds bewezen hoe noodzakelijk zulk een onderlinge verzekering is. Ettelijke gezinnen hebben reeds van deze hulp geprofiteerd. Zo kan er gezamenlijk heel wat goeds tot stand komen voor onze mensen. Ook ons blad "Contact" is er een bewijs van. Nog maar enkele malen is het verschenen en reeds nu ben je er aan gehecht. Nu niet trots worden neef, maar onlangs sprak ik met een journaliste die medewerkster was aan "de Knickerbocker" en die sprak zeer waarderend over "Contact". Nee, Hamiltonian had er toen nog geen brief aan jou in gehad hoor! Natuurlijk lees je het ene artikel met meer instemming dan het andere maar je hebt ook wel gemerkt dat onze lezers dan zelf wel naar de pen durven grijpen om hun mening over een bepaald onderwerp te zeggen waarmee ze het niet eens zijn. Weet je waar het naartoe moet? dat is: **Contact minstens 2 maal per maand!**

Yours very truly,
Hamiltonian.

OLIE VAN HET WESTEN

Men is bezig een pijp te leggen van de provincie Alberta naar Superior, Wisc. waardoor olie uit deze westelijke provincie ten allen tijde beschikbaar zal zijn in het Oosten. Dit is een belangrijk werk. Tot nog toe moesten de meeste petroleum producten uit de Ver. Staten ingevoerd worden wat Canada $150,000,000 per jaar kostte. De lijn is 1200 mijl lang en heeft een capaciteit van 95,000 barrels ruwe olie per dag. De pijpen zijn geleverd door de Page-Hersey Tubes Ltd. te Welland, die voor dit doel een nieuwe "rolling mill" van $5 millioen heeft moeten bouwen.

De lijn loopt van Edmonton naar Superior, Wisc. vanwaar de olie per tanker naar Ontario wordt vervoerd.

Als men bedenkt welke grote werken begonnen zijn in het Noorden van Quebec in verband met de rijke ijzererts mijnen, die daar zijn gevonden en welke geweldige plannen uitgewerkt worden in Noord Ontario krijgt men enigzins een indruk van de snelle ontwikkeling van dit rijke land.

GEORGE DREW SPREEKT WAARDEREND OVER MAARSCHALK SMUTS

De leider van de oppositie partij in het Canadese Lagerhuis zeide onder meer in zijn rede van 15 September: Ik geloof, dat er in de geschiedenis van de vrije natien der wereld geen verhaal is te vinden dat meer dramatisch is dan dat van de man, die eens onze vijand was maar die de sterkste voorstander werd van het systeem, dat hij eens trachtte te vernietigen. Het was inderdaad een bijzondere gebeurtenis toen Jan Christian Smuts en Winston Churchill beide als eerste ministers deelnamen aan belangrijke besprekingen gedurende de laatste oorlog toen het incident werd gememoreerd, dat gedurende de Boerenoorlog Churchill eens was gevangen genomen en ondervraagd door Smuts, die toen een subaltern officier was in het leger van de Boeren. Smuts vocht dapper voor de principes waarin hij toen geloofde. Hij aanvaarde ook de situatie zoals zij ontstond na de oorlog waarin hij niet alleen een voorstander werd van ons parlementair systeem, maar ook een leider bij de formatie van twee grote internationale lichamen, die hebben getracht een rol te spelen in het bewaren van de vrede. Was niet Veldmaarschalk Smuts de man die de naam "Volkenbond" naar voren bracht en die later, misschien omdat hij de gevaren inzag van zulk een organisatie verbonden voorstelde dat de naam eigenlijk diende veranderd te worden in "Bond van Vrije Volken". Door zijn uitgebreide ervaring en zijn herinnering aan de grote verwachting waarmee de Bond begon alsmede door de lessen, die hij geleerd had uit de tragische mislukking, was hij een van de vertegenwoordigers op de vergadering in San Francisco in 1945 aan wiens oordeel de grootste waarde werd gehecht, omdat hij, door de ervaring onderricht, kon waarschuwen tegen de gebreken die het ouder bondgenootschap aankleefden.

Veldmaarschalk Smuts was een groot leider, van zijn eigen volk en een leider van de mensheid. Niemand heeft meer bijgebracht tot de sterkte van de "commonwealth" waartoe wij behoren, dan hij. Wij wensen heden niet alleen een sympathie betuiging te zenden aan de overblijvenden, maar wij hopen dat in Zuid Afrika en in de hele wereld zijn leven en de vriendschap, die ontstond uit strijd, een voorbeeld moge zijn voor de gehele mensheid.

AARDOLIE IN CANADA

De gelocaliseerde aardoliereserve in Canada wordt geschat op 1 milliard barrels. Door de huidige intensieve exploitatie wordt verwacht dat deze reserve tegen het eind van het jaar aanzienlijk zal gestegen zijn.

Ontario Ouderlingen Conferentie.

Dominees en ouderlingen die contact wensen met elkaar van verschillende Ontario gemeenten worden uitgenodigd naar de volgende vergadering die gehouden word op Donderdag 16 November te Hamilton in de Ch. Ref. Church.

Aanvan der vergadering 's morgens 10 uur, sluiting 4 uur 's namiddags.

Verzoek aan onze Lezers

U kent allicht allen wel het gezegde: Kleine geschenken onderhouden de vriendschap. Zo gaat het ook met kleine attenties. Velen van de zakenmensen welke in "Contact" hun advertenties plaatsen hebben al ondervonden dat het zijn geld wel opbrengt. En nu vragen we U om een kleine attentie, indien U Uw inkopen of zaken doet bij onze adverteerders b.v. even te zeggen: ik las uw advertentie in "Contact". Deze kleine attentie is mede een stimulans voor andere zakenlieden hun aanbiedingen in "Contact" te plaatsen.

Wij rekenen op Uw medewerking.

Administratie "Contact"

Classis Ontario.

De nieuw gevormde Classis Ontario zal vergaderen te Hamilton in de Ch. Reformed Church, op de 6den December om half negen des morgens. Kerkeraden die iets voor het agendum hebben gelieven dit ten spoedigst op te zenden naar: Rev. G.A. Lyzenga, Jarvis, Ont. omdat het tijdig voor de kerkeraden moge gelegd worden.

We moeten Engels leren.

"O, die taal". Wie met immigranten omgaat, hoort die uitroep herhaaldelijk. "Het werk kan ik best aan, maar o, dat Engels! Kon ik me maar eens behoorlijk uitdrukken en eens precies zeggen, wat ik op 't hart heb". Men voelt zich zo hulpbehoevend, zo machteloos.

Engelse lessen worden in de wintermaanden in vele plaatsen gegeven en ieder die kan, diene er gebruik van te maken. Maar er zijn ook personen, die moeilijk 's avonds weg kunnen en er zijn anderen, die nog wat meer willen leren dan wat de cursus biedt. Voor hen zou het goed zijn als ze het boekje aanschaften "Engels voor Emigranten" door Dr. H.G. de Maar. Het is te koop bij J. Luinstra, R.R. 1 Sarnia, Ont. voor $2.00. Bijzondere aandacht wordt besteed aan de uitspraak. Er zijn oefeningen, leeslessen, vertalingen, woordenlijsten en het is geillustreerd. Mijn indruk van dit boek is, dat het meeste succes kan bereikt worden als een groep bijeenkomt onder leiding van iemand, die zowel het Hollands als het Engels grondig verstaat. De bestudering van de 240 bladzijden zal voldoende zijn om ieder normaal immigrant de nodige kennis bij te brengen van de Engelse taal om zich behoorlijk uit te kunnen drukken. En dat hebt u toch nodig op de boerderij, in uw zaak en in uw aanraking met de Canadese bevolking.

Er zijn enkele hoofdstukken bij, die meer op Engeland en Australie betrekking hebben, dan op Canada. Die nemen we dan maar op de koop toe en kunnen er zeker nog wat van leren ook.

Wie kan helpen?

Wie kan mij geven het adres van een kleine Douwe Lijclema a Nijeholt, geboren in Canada. De ouders afkomstig uit Blija. Wij zijn in het bezit van een pakje voor de kleine Douwe, afkomstig van zijn peetoom Douwe Lijclema a Nijeholt, van Rosario, Argentina. Schrijf naar; Mr. Jacob Ypma. R.R. 3. Fort William, Ont.

IMMIGRANT ONDERGAAT OPERATIE

Een immigrant uit Nederland, die nog slechts kort hier is, werd opgenomen in een onzer grote ziekenhuizen tot het ondergaan van een zeer ernstige operatie. Bij de teleurstelling en het verdriet over deze ziekte komt ook nog de zorg voor de rekeningen. Ziekte en ongeval wordt hier gevonden evengoed als in Holland, de zorg voor de rekeningen had grotendeels voorkomen kunnen worden door aansluiting bij onze onderlinge ziekteverzekering.

Tarwe groeit goed in Huron County

De hoogste opbrengst van tarwe werd dit jaar bereikt door Harry G. Strang, die in Hensall woont. Hij heeft zijn zaad betrokken van de Ontario Agricultural College te Guelph, het wordt genoemd "Cornell 595". In deze streek levert een gewone oogst 40 bushel per acre. Als iemand het tot 50 brengt maakt hij het uitstekend en 60 wordt zelden bereikt. Mr. Strang dorste 72.2 bushel per acre.

UIT DE PERS

Het Mededelingenblad van de Christelijke Centrale vermeldt enkele interessante gegevens over Brazilie. De Braziliaanse bevolking is overwegend Rooms Katholiek, 95%, terwijl de Protestanten het slechts brengen tot iets over 2½%. Toch neemt het Protestantisme een belangrijker plaats in dan men uit deze cijfers zou opmaken. In de staat Santa Catarina is zelfs een heel Protestants dorp en in zeer vele kleine plaatsen treft men een Protestantse en een Rooms-Katholieke kerk aan. De Nederlandse landbouw kolonie Carambei die sinds 1911 bestaat heeft haar eigen kerk, die bediend wordt door Dr. Muller, welke in 1934 uitgezonden werd door de Christian Reformed Church.

In Brazilie heerst absoluut geloofsvrijheid. Maar de Brazilianen maken zich niet erg druk over godsdienstkwesties: dat is volgens hun opvatting een private aangelegenheid. De invloed van de Roomse kerk zowel in de staatsregeringen als in de Federale Regering is natuurlijk zeer groot en slechts enkele regeringspersonen permiteren zich om de steun van de R.K. kerk te verwaarlozen.

In het zelfde nummer wordt de emigranten voor Canada aangeraden zich nu reeds op te geven als zij in het voorjaar willen vertrekken, daar zij anders kans lopen de boot te missen.

En ook willen wij onze immigranten in Canada zeggen: als U familieleden of vrienden wilt laten overkomen in het voorjaar begin daar nu aan te werken. Misschien moet u nog een huis voor hen zoeken of een werkgever. Stel dat niet te lang uit, anders wordt het weer zomer voor ze hier zijn. Het is U zeker wel bekend, dat U niet alleen kunt aanvragen voor bloedverwanten in de eerste graad, maar ook voor uw oom en uw neef. Onze fielmen zijn altijd bereid u hierbij te helpen.

——————

ONTARIO BOVENAAN

Verreweg de meeste tomaten worden verbouwd in Ontario. Daarna komt Quebec en dan British Columbia. Een gemiddelde van twee blik tomaten voor iedere persoon in Canada klein en groot, komen uit Ontario. Dit zijn gegevens van 1949. Het volgende jaar was er een afname van productie ten gevolge van een groot overschot in de winkels en warenhuizen. De opbrengst in 1950 is hoger dan verwacht werd, doch officiele gegevens zijn nog niet bekend.

De Minister van Landbouw in Ontaro deelde dezer dagen mede, dat de totale opbrengst van de oogst in deze provincie dit jaar $1,250,000,000 zal bedragen. Vooral haver en hooi hebben het goed gedaan in 1950. En, ofschoon velen er zich niet van bewust zijn, onze weilanden zijn van het grootste belang. In de eerste 9 maanden werd voor een bedrag van $40,000,000 vee verkocht aan kopers buiten de provincie. Er zijn ongeveer 3 millioen varkens in de provincie tegen $45.00 per stuk wat een flink kapitaal vertegenwoordigt. Eieren en kippen vertegenwoordigen een waarde van ongeveer 90 millioen, tabak 50 millioen. Soya beans en tarwe, wel geen grote oogst, maar toch ettelijke millioenen waard — wij hebben zo veel gewassen hier — wat een rijk land en wat behoorden we dankbaar te zijn!

——————

GROTE BIETENOOGST

De verwachting is, dat dit jaar iets meer dan een millioen ton suikerbieten zullen worden geoogst. Het aantal acres land, dat voor dit doel gebruikt wordt is in alle 4 provincies, waar bieten verbouwd worden, toegenomen, waaruit de meerdere opbrengst van 140,000 ton verklaard moet worden.

OORLOGSWEE

Christenen in Korea hebben de vlucht genomen voor de rode troepen. Gehele gemeenten met hun predikanten zijn naar een bepaalde stad getrokken om zich daar voorlopig te vestigen. Hun aantal is ongeveer 20.000. De leider van deze emigratie beweging is een Baptisten dominee, die in de U.S.A. is opgeleid. Daar hij uit ervaring wist dat Christendom en Communisme onverenigbaar zijn verkoos hij liever te vertrekken dan onder het rode regiem te leven. De karavaan zorgde steeds het oprukkende noorderleger voor te blijven totdat de verdedigingslijn van de United Nations was bereikt. Daar werden zij versterkt door nog 200 predikanten van andere gezindten die dezelfde gedachten over het Communisme waren toegedaan en liefst niet onder het juk van de "hamer en sikkel" wilden komen.

——————

VOKVEREENIGINGEN IN CANADA

Een jaarlijks overzicht van het lidmaatschap van alle vakverenigingen in Canada geeft aan, dat het totaal aantal leden 1,005,639 bedroeg op 31 December 1949. Dit was een toename van 3% over het vorige jaar. De aansluiting van Newfoundland bij Canada bracht 24,000 nieuwe leden aan. In ronde bedragen steeg het aantal leden sinds 1939 met 637,000. De C.C. of L. (Canadian Congress of Labour) heeft 1175 plaatselijke afdelingen. De "Canadian and Catholic Confederation of Labour" hebben een ledental van 80,000 en 424 afdelingen.

——————

CONTACT GEZOCHT.

Johan Diemer, H.W. Mesdagstr. 70 Groningen, Holland, een lezer van ons blad, zou gaarne willen corresponderen met een Canadese jongen of meisje, die de High School bezoekt. Leeftijd 16 of 17 jaar. Hij zelf is een leerling aan de H.B.S. te Groningen.

Ik heb inog een aantal preken "Menigerlei Genade" beschikbaar, die mij uit Nederland werden toegezonden. Groepen of gezinnen, die deze zouden willen gebruiken kunnen ze gratis bij mij krijgen.

J. Vander Vliet, 304 Dundas St. W., Trenton. Ont.

——————

APPELS VOOR ENGELAND.

British Columbia heeft een contract gemaakt met Engeland voor de leverantie van 1,100,000 kisten appels tegen $ 2.01 per kist. Vermoedelijk zal Engeland nu wel geen appels betrekken uit Nova Scotia. Vorig jaar is men in de provincie reeds begonnen met het omzagen van minder gewilde soorten. Het is te hopen, dat de prachtige Annapolis Fruit Valley een ander afzetgebied zal vinden voor haar producten.

——————

HOGE VEEPRIJZEN.

Op de jaarlijkse markt van Manitoulin Island werd vee verkocht voor 28 tot 31½ dollar per honderd pond, precies ⅓ hoger dan vorig jaar. De aanvoer bedroeg 2500 stuks. De totale opbrengst was $ 500,000.00.

——————

GROTE VERLIEZEN VOOR TOMATEN TELERS.

In de County Northumberland zijn veel tomaten verloren gegaan door nachtvorsten in de laatste week van September. Andere velden, die niet geleden hadden door de vorst bleken aangetast te zijn door "blight" en "black rot". Het gewas stond er prachtig voor totdat de koude periode inviel, waardoor ongeveer de helft is verloren gegaan.

ADVERTENTIES

Door Gods goedheid werden wij verblijd met de geboorte van een zoon
FREDERIK ADRIANUS
Wij noemen hem Freddy
Mrs. Hester Vander Linde—Witte
Mr. Adrianus Vander Linde
26 Sept. 1950 R.R. 1, Codrington, Ont.

Door Gods goedheid werden wij den 9 e Sept. verblijd met de geboorte van een zoon en broertje
DURK JAN
Mr. J. G. de Vries
R.R. 2, Desboro, Ont. Mrs. A. de Vries—den Engelse

Met dank aan God en grote blijdschap geven wij kennis van de geboorte van onze dochter
REBEKKA SUSANNA
Mr. en Mrs. A. Doorduin
6 Oct., 1950 R.R. 2, Mono-Road, Ont.

De trouwe Verbonds God gaf ons in Zijn liefde een welgeschapen Zoon en Broertje
RAYMOND MELVIN
M. S. ELGERSMA
A. B. ELGERSMA—Montsma
R.R. 1, Cayuga, Ont. en kinderen

TE KOOP—Een nieuw Hollands Heren rijwiel, merk R. S. Stokvis. Met dubbele tassen, en licht. En een nieuwe zware Hollandse wollen deken, grote maat. Schrijf naar: Mr. Anne Flonk, % Mr. Earl Kennedy. East Baltic. P. O. Kingsboro, P. E. I.

Flink betrouwbaar persoon prima reference en sprekende vloeiend Engelsch zou tussen Nov en Maart door Hulp of geleide een enkele Reiskoste naar of van Holland of desnoods Belgie productief willen maken. Schrijf naar Box nummer R. 1. Bureau van dit blad.

Voor reparatie of laschwerk aan uw Auto of Landbouwwerktuigen naar
L. E. BOERS,
Murphy Side Road - Sarnia, Ont.
4e huis vanaf Dual Highway.
Vlug en voor deelig.

Durfy's Bakery
BLENHEIM, ONTARIO
Het adres voor vers Fraser Ice Cream
Brood, koek, en banket, en fijn gebak
voor allerlei feestelijke gelegenheden.

CHRIS J. DUURKOOP verzorgt uwe assurantie; specialiseert in Levensverzekering. Vertegenwoordigt "The Great West Life Assurance Company", Winnipeg, Man. Kantoor adres in Toronto, Ont., 82 Withrow Ave., Telefoon: Kantoor, W. A. 6121. Huis G.L. 0827. Verwacht uwe belangstelling.

Geoffrey Van Raay
REAL ESTATE.

Wij hebben te koop een goede Kruideniers-winkel aan King Street, Chatham, met woongelegenheid. Geschikte Prijs. Gemakkelijke voorwaarden.
EEN BOERDERIJ—68 acres, 10 mijlen van Chatham, Steen Huis, 8 kamers, Hydro, goede Barn, $6800.00, ($3000. down).
EEN BOERDERIJ—50 acres, 11 mijlen van Chatham, 4 mijlen van Blenheim, goed Huis, en schuur. Prijs $6000.00. Nog vele andere en grootere farms.
168½ King St. West - - -Chatham, Ontario
Phone 3937-J .... Res. Phone 2818-J-2

WEDERVERKOPERS GEVRAAGD
voor onze Groente en Bloemzaden.
Mooie Bijverdienste in de winter maanden.
WILLIAM DAM SEEDS **Saria, R.R. 1, Ont.**
(Voorheen bedrijfsleider Van Turkenburgs Zaad handel Nederland)
Vraagt nu reeds onze Prijscourant aan in de Holl. of Eng. Taal.

FROZEN FOOD LOCKERS AND HATCHERY
Rasechte en Gekruiste Kuikens
Durance Farms
R R 1, - SARNIA, ONT.

Rideagh's Dairy
London Rd., SARNIA, ONT. Phone 2413-W-1
LEVERT U GAARNE
MELK - ROOM - BOTER EN EIEREN.

Bestel
"Eigenheimer Aardappelen"
Herinnert U zich die puikbeste nog?
Dan wilt U ze hebben ook!
U kunt ze krijgen a $1.25 per zak, franco St. Thomas, Ont.
MR. JAN BROER
R.R. 1, Sparta, Ont.
P. S. Bestel met een pootgoed (Kleine maat)

ENGELS IS DE GEMAKKELIJKSTE TAAL DER WERELD !
Maakt uw winter avonden producief. Leert Engels. Het boek: "Engels voor Emigranten", franco per post $2.00 leert U met enige inspanning spreken, lezen en schrijven. Boekhandel: J. Luinstra, R.R. 1, Sarnia, Ontario, Phone ED 6956

Onze Reis naar Cochrane

D. Veenendaal,

Daar wij Zaterdagavond thuiskwamen van het hoge Noorden, en CONTACT in mijn handen kreeg, en las het stukje: "Hoe gaat het in het hoge Noorden", kwam bij mij de gedachte op om ook eens mijn gedachten te laten horen, misschien niet zo voldaan als de schrijver van CONTACT van Augustus! Nu 's Maandags 's morgens om 6 uur vertrokken wij uit Sarnia met de car, 6 personen er in, dus een heel vrachtje voor zo'n afstand. Diezelfde avond bereikten wij North Bay om 8 uur. Daar hebben wij overnacht en de volgende morgen om negen uur vertrokken wij verder door bos en rotsen, en om 6 uur Dinsdag avond waren wij in Cochrane. Nu de reis was prachtig. Wij allen hebben dan ook genoten van al dat natuurschoon. Zodra wij binnen de kom waren van Cochrane hield de asphaltweg op. In Cochrane waren allemaal grintwegen. Na een weinig zoeken kwamen wij dan op de plaats van bestemming aan. en werden hartelijk ontvangen door Mr. en Mrs. Antonides en mochten de gastvrijheid genieten voor een paar dagen. Nu de volgende dag 's Woendags hadden wij niet veel tijd om eens rond te kijken want wij hadden een "spring" gebroken en moesten er een nieuwe onder zetten, doch Donderdags hebben wij de omtrek eens goed opgenomen en eens hier en daar geinformeerd naar de crops en lonen. Wel dan kwamen wij tot deze gedachte dat het toch niet zo rooskleurig was. Bij de familie waar wij waren stond de crop, die bestond uit knollen, wortelen, kool en rode bieten, uitstekend. Maar! deze broeder is nog van een maand of 6 weken goed weer afhankelijk. Aardappels en bonen waren allemaal bevroren. De haver stond nog groen op het land en de mensen waren allen nog druk in het hooi voor 50 cent per uur van 's morgens vroeg tot donker toe. Het land op zichzelf is mij tegen gevallen. Ik had altijd de indruk gekregen dat het vlakke grond en veengrond of liever gezegd zwarte "muck" was zoals het ons wel voorgeschilderd was. Maar het is allemaal rollend land heuvel op en af. Veen of muck heb ik niet gezien een dun laagje maar als de ploeg er in komt dan komt de klei boven. Wat opmerkbaar was van die oude boeren die daar langer zitten, die verbouwen veel graszaad. Ik kreeg de indruk dat dat de hoofdcrop was omdat zij daar contant geld voor maken kunnen. Wij zijn nog bij een andere Hollander geweest. Die had ook met zijn baas vruchten om de helft maar dat land zat zo verschrikkelijk vol met kweekgras zodat die goeie man er geen droge boterham in verdienen kon en nu elke nacht bij de pulpwood machine werkt voor 70 cent per uur. omdat het nachtwerk is! Door elkaar genomen zijn de woningen van gene waarde of onbewoonbaar. Dan de eenzaamheid kun je gevoelen. Dit jaar al een slecht jaar voor onze broeders zodat deze winter vader en zonen naar de lumberkamps moeten en daar de hele week blijven en als het slecht weer is ook nog niet elke Zaterdag thuis komen. Dus dan blijft moeder en kroost achter in de eenzaamheid ver van de naaste buur.

Een ander ding is, dat alles daar veel duurder is. Gasoline was 49 cent een gallon, 50 cent voor olie per quart. Perziken waren daar $1.19 voor een 6 kwart basket, waar wij hier 69 cent voor betalen en zo ga je maar door. Maar onze broeders daar hebben goede hoop al op een ander jaar. Wel, het spreekwoord zegt hoop doet leven, maar wij blijven toch maar waar het een beetje warmer is.

INGEZONDEN

Een lezer schrijft **D. Van Genderen**

In het artikel "Plan van Actie" van John Vellinga las ondergetekende, dat er gaarne brieven ingewacht worden.

Nu dan eerst iets over de "spaar en leenbanken", en ik heb een opmerking aangaande de administratie van dit blad.

Vooreerst had ik de gedachte, dat deze bank moest wezen als de Boerenleenbanken in Nederland. Deze hebben nu echter veel geld geleend aan de staat, slechts een klein bedrag is meer onder de boeren geleend. Bij haar oprichting was het misschien anders.

Mijns inziens heeft een "spaar en leenbank" onder de emigranten, grote mogelijkheden, maar ook grote gevaren.

Nog altijd geldt het "eendracht maakt macht". Vele kleine gelden bijeen, maakt het mogelijk dat er verschillende mee werken kunnen. Als er een bank is, die een immigrant lenen wil, zijn de kansen groter het particulier te krijgen, wat doorsnee goedkoper is. De schaduwzijde is, hoe wordt er op gelet, dat het niet in handen van hen komt, die alles wagen, en vlug zichzelf en andere financieel naar de kelder slepen? Ook moet het geen vriendjesbeweging zijn, de een kan het wel brengen, maar die en die kunnen alleen leenen.

Nu wat de administratie aangaat van "Contact", die is niet best. Na enige proefnummers gelezen te hebben, zond ik mijn dollar op, maar kreeg geen Contact. Na nog eens geschreven te hebben kwam het geregeld. In Mei zond ik mijn adres verandering op, maar nog steeds komt "Contact" over mijn oud adres. Bij mijn Hollandse buren (Oosterhof) was het hetzelfde, na betaald te hebben zagen ze niets meer, na weer geschreven te hebben komt het blad geregeld. We hopen dat dit tot de kinderziekten van het blad behoort, dat met groot genoegen gelezen wordt.

Adres Verandering

Oud adres

Naam. ....

Farmer ....

Postkantoor ....

Nieuw adres

Naam. ....

Farmer ....

Postkantoor ....

Abonnements Formulier

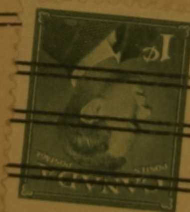
Prijs een dollar per jaar, bij vooruitbetaling

Vul in uw naam en adres en geef het met betaling van een dollar aan uw plaatselijke agent, of stuur het naar ons administratie adres: P.O. Box 234, Chatham, Ont.

Uw naam. ....

Naam van boer ....

Postkantoor adres ....

Rev. John Gritter,
Box 35,
Aylmer, Ont.